

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie za skargi M. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 5 października 2007 r., sygn. akt I Ca (...), z powództwa M. W. przeciwko Bankowi (...) S.A. w K. o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę i nie obciąża skarżącego kosztami postępowania wywołanymi wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 5 października 2007 r. Sąd Okręgowy w R. na skutek apelacji pozwanego zmienił wyrok Sądu Rejonowego w D. z dnia 14 czerwca 2007 r. uwzględniający powództwo M. W. przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w K. o zapłatę kwoty 10.006,52 zł w ten sposób, że powództwo oddalił.

Wyrok ten zaskarżony został przez powoda skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ § 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia (pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa z którym zaskarżone jest niezgodne (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia (pkt 4), wykazanie że wzruszenie

zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wnioszek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (pkt 6).

Wymagania te mają charakter konstytutywny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a co za tym idzie skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Wniesiona skarga nie zawiera wskazania przepisu, z którym zaskarżone orzeczenie jest sprzeczne, a tym samym nie spełnia wymagania opisanego w pkt 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c., które jest wymaganiem odrębnym od przytoczenia podstaw skargi i nie może być z nim utożsamiane (powołane wyżej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r.).

Nie został wypełniony przez skarżącego nadto wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia wobec niewskazania jej rozmiaru oraz czasu powstania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Natomiast określone w skardze co do rozmiaru, jako element szkody, koszty postępowania nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi przewidzianej w art. 424¹ k.p.c., nawet wtedy gdy zostały uiszczone (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06 nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.). Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje podstawę w przepisach art. 102 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.